

**MATERIAŁY EDUKACYJNE
DLA KLAS LICEALNYCH**

nawiązujące do filmu

NAJLEPSZY

w reżyserii Łukasza Palkowskiego

12 KOLARSKI RAJD PRZYJAZNI

META

Wprowadzenie

Scenariusze lekcji zostały przygotowane z myślą o nauczycielach, którzy chcieliby pogłębić zagadnienia poruszone w filmie. Zajęcia można rozplanować na dowolną liczbę godzin lekcyjnych. Zależy to od specyfiki grupy, jej potrzeb i zaangażowania. Prowadzący może dowolnie wykorzystywać i dostosowywać poszczególne obszary zajęć. Osobą prowadzącą może być nauczyciel (wychowawca), pedagog lub psycholog szkolny.

**Film dostępny we wszystkich kinach dla zorganizowanych grup aż do czerwca 2019 r.
W sprawie wyświetlenia filmu prosimy o kontakt z najbliższym kinem.**

Film „Najlepszy” – rekomendacja dla klas licealnych

„Najlepszy” to film, który warto zobaczyć z młodzieżą szkolną. Gra aktorów, wciągająca fabuła oraz fakt, że historia przedstawiona na ekranie wydarzyła się naprawdę, daje możliwość przeprowadzenia z uczniami wielu ciekawych i ważnych lekcji. Choć film porusza niełatwy temat uzależnienia, to na pewno zarówno sam obraz, jak i refleksje po filmie pozostaną w pamięci na długo.

Film szczególnie warto polecić młodym ludziom, bo dotyczy ważnego problemu, jakim jest uzależnienie. Nie moralizuje, lecz w sposób obrazowy pokazuje proces uzależnienia z całą jego autentycznością. Odarty z uczuć, bezwzględny, wyniszczający i ubezwłasnowolniający. A droga do wyjścia z nałogu jest niezwykle trudna. Z uzależnieniem radzą sobie tylko nieliczni, „bo z tego wychodzą tylko mistrzowie – najlepsi” – tak mówi w filmie bohater grany przez Janusza Gajosa.

Poczucie, że narkotyki dają wolność, szczęście, przyjaciół i że to dobry sposób na radzenie sobie z problemami, jest iluzją i wielką naiwnością. Problem uzależnienia jest w filmie punktem wyjścia do pokazania innych, niezwykle ważkich tematów. W krótkich, lecz wiele mówiących scenach pokazane zostało, jak niszczące mogą być słowa bliskich osób: „Jesteś nikim” lub „I tak nic nie osiągniesz”, usłyszane od rodzica może być przyczyną upadku młodego człowieka. Brak pozytywnych relacji i wsparcia ze strony bliskich ma wpływ na całe życie. Film pokazuje, jak istotne jest to, aby mieć obok siebie choć jedną osobę, która w nas wierzy, która daje oparcie i siłę. Ale przede wszystkim historia pokazana w filmie uświadamia, jak ważne jest w życiu to, aby mieć cel. Aby dążyć do tego, żeby być w czymś dobrym – być w czymś najlepszym. I tak naprawdę to

nieistotne, czy będzie się najlepszym w sporcie, muzyce, czy gotowaniu. Każdy z nas może być w czymś najlepszy. Trzeba to tylko w sobie odkryć.

Ten, kto ma poczucie siły, samosprawczości – czyli poczucie własnej wartości, nie musi szukać zastępczych środków na szczęście. Film „Najlepszy” pod tym względem głęboko porusza. Pobudza do myślenia. Zmusza do refleksji. Jaki ja mam cel? W czym mógłbym być najlepszy? I te refleksje nie znikają wraz z napisami końcowymi, tym bardziej że to, co widzimy na ekranie, wydarzyło się naprawdę.

To, co zostaje po obejrzeniu filmu, to refleksja, że nie warto iść w życiu na skróty. Nie warto sięgać po coś, co daje tylko chwilę iluzorycznego szczęścia. Warto za to być mistrzem bez zniewolenia. Warto wcześniej znaleźć cel. Warto obejrzeć film i zacząć działać. Stawać się w czymś najlepszym. Uczucie, że się zwyciężyło, że dało się radę na przekór wszystkiemu, jest jedną z najcenniejszych rzeczy, jakie można osiągnąć w życiu.

Film daje nadzieję i wiarę, że nawet z największego upadku można się podnieść. A słabość może stać się siłą. Ale czy tak się stanie, zależy tak naprawdę tylko od nas samych.

Agnieszka Czerkawska

Specjalista w zakresie przeciwdziałania oraz rozwiązywania problemów społecznych, ds. problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii, przeciwdziałania przemocy w rodzinie

SCENARIUSZ I

Co było dla mnie ważne?

Co mnie poruszyło w filmie „Najlepszy”?

Prowadzący robi krótkie wprowadzenie, przypominając fabułę filmu, i jednocześnie podkreśla, że porusza on wiele ważnych obszarów dotyczących życia człowieka, a problem uzależnienia jest w nim punktem wyjścia do pokazania innych, niezwykle ważnych tematów. Następnie prosi, aby młodzież wymieniła tematy, które ich zdaniem porusza film, i zapisuje je na tablicy. Warto zadbać, by wypowiedziała się większość grupy.

Przykładowe tematy, które porusza film:

- brak pozytywnych relacji, zrozumienia i wsparcia w rodzinie, przemoc w rodzinie,
- uzależnienie od narkotyków, jego konsekwencje, proces wychodzenia z uzależnienia,
- niska samoocena, poczucie lęku,
- stawianie celu i dążenie do niego,
- problem podejmowania decyzji i dokonywania wyborów,
- proces podnoszenia się po upadku, znajdowanie w sobie siły do walki o dobre życie,
- znaczenie pomocy i wiary innych ludzi (nawet pozornie obcych) w człowieka.

Prowadzący prosi, aby każdy na swojej kartce napisał, który temat był dla niego ważny, a także który go najbardziej poruszył. Prowadzący zbiera kartki do pudełka i losowo oddaje je ponownie uczniom. Prosi, aby każdy po kolei przeczytał na głos to, co jest napisane na kartce, którą dostał.

Prowadzący podsumowuje zadanie poprzez dyskusję i zadaje pytania:

1. Czy ważne jest dla was, że film jest oparty na faktach, że to, co przedstawiono w filmie, wydarzyło się naprawdę?
2. Jaki to miało wpływ przy oglądaniu filmu i teraz, gdy robiliście to ćwiczenie?

Następnie prosi, żeby osoby chętne opowiedziały, które sceny w filmie poruszyły je najbardziej.

SCENARIUSZ II

Moja droga życia

Prowadzący dzieli uczestników na grupy. Każda z grup ma za zadanie na dużej kartce narysować hipotetyczną „drogę życia” młodego człowieka na następnych kilka lat. Prosi, aby uczniowie zaznaczyli na drodze punkty i opisali je możliwymi trudnymi sytuacjami, które mogą się wydarzyć w życiu.

Przykładowe punkty:

- niepowodzenia szkolne (kłopoty z nauką, konflikty z nauczycielami),
- brak zrozumienia i wsparcia ze strony rodziców,
- konflikty z rodzicami, rodzeństwem,
- uzależnienie, przemoc w rodzinie, rozwód rodziców,
- odrzucenie przez rówieśników, przemoc ze strony rówieśników,
- nieakceptowanie własnego wyglądu, nieakceptowanie tego, jakim się jest,
- niska samoocena, poczucie zniechęcenia, znudzenia, wewnętrznej pustki,
- porażki przy podejmowaniu działań i próbie realizowania pragnień,
- agresywne zachowania, konflikty z prawem, wagary.

Prowadzący podsumowuje ćwiczenie dyskusją, posiłkując się pytaniami:

1. Co wam dało to ćwiczenie?
2. Czy sytuacje trudne, które zdarzają się w życiu, są nieuniknione?
3. Czy są wśród nich takie, których można uniknąć, bo zależy to tylko od nas?
4. Czego potrzebowalibyście, aby uniknąć takich sytuacji?

SCENARIUSZ III

Czym jest moja moc?

Na początek prowadzący zadaje uczniom kilka pytań, np.:

1. Co to są mocne i słabe strony człowieka?
2. Jak myślicie, czy każdy je ma? Podajcie przykłady.
3. Jak sądzicie, jakie mocne strony mogą być przydatne w trudnej sytuacji?

Po dyskusji prowadzący prosi uczestników, aby każda osoba odrysowała na kartce swoją dłoń, na środku napisała swoje imię, a w miejsce palców wpisała swoje mocne strony. Następnie uczniowie dobierają się w pary i wymieniają kartkami, po czym odczytują sobie nawzajem to, co napisali.

W dalszej kolejności prowadzący prosi, aby z cech, które usłyszeli, wybrali i wymienili te, które pomagają w sytuacjach trudnych. Podsumowuje ćwiczenie poprzez dyskusję, posiłkując się pytaniami:

1. Co wam dało to ćwiczenie?
2. Czy łatwo było znaleźć swoje mocne strony?
3. Jak wam się słuchało o sobie?
4. Czy coś was zaskoczyło? Czy dowiedzieliście się o sobie czegoś nowego?
5. Czy łatwiej jest zobaczyć dobre cechy u siebie, czy u innych?

SCENARIUSZ IV

Mój wolny czas. Jaki jest?

Prowadzący prosi, aby uczestnicy wymienili formy spędzania wolnego czasu. Ważne, żeby były one konkretne, np. „spotykam się ze znajomymi” – co wtedy robicie? Jak spędzacie czas?, „Siedzę przy komputerze” – to znaczy? Co wtedy robisz? Grasz? Prowadzisz bloga? Poznajesz i uczysz się nowych programów/aplikacji?

Prowadzący prosi jednego z uczestników, aby zapisywał pomysły na pojedynczych dużych kartkach, które następnie zawiesza na ścianie.

Każda forma spędzania wolnego czasu może rodzić różne skutki. Jedna może być rozwijająca, a inna nie. Prowadzący dzieli uczestników na grupy. Każdej grupie rozdaje samoprzylepne karteczki. Każda z grup wypisuje na karteczkach różne kategorie, które można przypisać formom spędzania wolnego czasu (rozwijająca, korzystna, niekorzystna, aktywna, bierna, mająca pozytywny wpływ na przyszłość, dająca poczucie spełnienia, dająca poczucie własnej wartości, powodująca problemy, nastawiona tylko na siebie, nastawiona na siebie i innych ludzi), i odpowiednią według siebie kategorię przykleja przy formie spędzania wolnego czasu.

Następnie prowadzący podsumowuje ćwiczenie, omawiając poszczególne formy spędzania czasu w kontekście przypisanych im kategorii, i prosi uczniów, aby zastanowili się:

„Czy mój sposób spędzania czasu jest spójny z tym, co mnie interesuje? W czym jestem dobry? W czym mógłbym się stać najlepszy?”.

SCENARIUSZ V

Mój cel. Co mogę zrobić, żeby go osiągnąć?

Prowadzący prosi, aby uczniowie zastanowili się chwilę nad odpowiedzią na następujące pytania, a chętne osoby, żeby podzieliły się swoimi refleksjami:

1. Czy wszyscy wyznaczamy sobie te same cele?
2. Dlaczego niektórym ludziom udaje się osiągnąć postawione cele, a innym nie?
3. Czy potrafisz wyznaczać sobie cele?
4. Jeżeli kiedyś postawiłeś sobie jakiś cel, czy udało ci się go osiągnąć?
5. Czy masz taki cel, którego nie udało ci się osiągnąć?

Następnie prowadzący przedstawia zasady dobrze wyznaczonego celu. Jest on:

- precyzyjnie określony (konkretny),
- sformułowany w sposób pozytywny (czego chcę, a nie czego nie chcę),
- dobry dla mnie, a nie dla kogoś innego,
- możliwy do samodzielnego osiągnięcia,
- realistyczny,
- pozytywnie wpływający na osobę, która go sobie stawia, i jej otoczenie.

Prowadzący prosi trzy wybrane osoby, by podały swój jeden cel, który będzie spełniać wyżej wymienione zasady. Grupa pomaga i analizuje, czy cele zostały dobrze wyznaczone. Prowadzący podsumowuje zadanie.

Być Najlepszym

Prowadzący prosi, aby każdy z uczestników zapisał na kartce listę rzeczy, w których chciałby być najlepszy. Prosi, żeby zapisać co najmniej pięć stwierdzeń, nie zastanawiając się dłużej i nie cenzurując tego, co się pisze. Następnie prosi, aby uczniowie przeczytali swoją listę i do każdego ze stwierdzeń w skali od 1 do 5 określili jego realność, gdzie 1 oznacza „mało realne”, a 5 „bardzo realne”. Po czym każdy z uczestników wybiera to stwierdzenie, które okazało się najbardziej realne, i zapisuje je po lewej stronie kartki. Natomiast po prawej wypisuje listę rzeczy, czynności i osób, które mogą pomóc mu to osiągnąć, a także listę swoich cech, które warunkują osiągnięcie tego celu. Następnie prowadzący prosi, aby uczestnicy zastanowili się, jaki każdy z nich musi zrobić kolejny krok, aby ten cel zrealizować. Aby stać się w tym, co chce robić – najlepszym. Prosi o zapisanie go drukowanymi literami na dole kartki.

Na koniec wszyscy razem odczytują kilkakrotnie swój jeden krok. Kartkę uczniowie zabierają ze sobą z postanowieniem, że zaczną go realizować.

Podsumowanie zajęć

Prowadzący omawia pracę grupy na zajęciach. Następnie warto, żeby zrobił ogólne podsumowanie w kontekście tego, co uczniowie obejrżeli w filmie, zrobili wspólnie na zajęciach, oraz tego, co mogą z tych zajęć wykorzystać dla siebie w przyszłości.

Film pokazał, że nawet z największego upadku można się podnieść. A słabość może stać się siłą, gdy wyznaczymy sobie w życiu jakiś cel. Czy tak się stanie, zależy już tak naprawdę tylko od nas samych.

Komenda Wojewódzka Policji zs. w Radomiu
Wydział Prewencji

ALGORYTM

**postępowania nauczycieli oraz metody współpracy szkół
z Policją w sytuacji zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością
i demoralizacją, w szczególności narkomanią**

**W przypadku podejrzenia, że uczeń na terenie szkoły znajduje się pod
wpływem środków odurzających lub alkoholu nauczyciel powinien:**

1. Powiadomić o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy;
2. Odizolować ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawiać go samego, gdyż może być zagrożone jego życie i zdrowie;
3. Wezwać lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej;
4. Zawiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom Policji - decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły/placówki;

5. Szkoła zawiadamia najbliższą jednostkę Policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu - odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości Policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych - na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
6. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to szkoła ma obowiązek powiadomienia o tym Policji (*policjantów komórki ds. nieletnich*) lub sądu rodzinnego.
7. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić Policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

**Gdy nauczyciel ujawnia na terenie szkoły substancję przypominającą
wyglądem narkotyk:**

1. Przy zachowaniu środków ostrożności należy zabezpieczyć substancję przed innymi osobami lub jej zniszczeniem, do czasu przyjazdu Policji;
2. W miarę możliwości ustalić do kogo może należeć znaleziona substancja;
3. Powiadomić dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji oraz wezwać Policję;
4. Funkcjonariuszom przekazać zabezpieczoną substancję oraz ewentualne uzyskane informacje dotyczące tego zdarzenia.

Gdy istnieje podejrzenie, że uczeń może posiadać substancję odurzającą:

1. Przy udziale innej osoby (wychowawcy, dyrektora, pedagoga itp.) nauczyciel żąda, aby uczeń:

- oddał mu substancję, którą posiada przy sobie;
- pokazał mu zawartość torby szkolnej, plecaka;
- pokazał zawartość kieszeni w swojej odzieży (spodnie, kurtka, bluza itp.);
- oddał inny przedmiot, który może mieć związek z posiadaniem lub zażywaniem środków odurzających.

Nauczyciel nie ma prawa wykonać czynności przeszukania odzieży ani plecaka – może to wykonać wyłącznie Policja!

2. Powiadomić Dyrektora szkoły o swoich podejrzeniach, a także rodziców/opiekunów ucznia z wezwaniem do natychmiastowego stawiennictwa.
3. Gdy uczeń na żądanie nie oddaje substancji, która może być środkiem odurzającym, albo też nie okazuje plecaka kieszeni odzieży wzywamy Policję, która dokonuje czynności przeszukania, zabezpiecza ewentualny materiał i oddaje go do ekspertyzy.
4. Jeśli uczeń sam odda substancję odurzającą należy ją zabezpieczyć do czasu pojawienia się Policji. Nauczyciel podejmuje próbę ustalenia do kogo należy przedmiotowa substancja, od kogo ją nabył. Czynność ta wymaga sporządzenia przez nauczyciela notatki służbowej, w której odnotowuje co ustalił, ale także jakie ma spostrzeżenia lub podejrzenia.

Wybrane przepisy z Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich z dnia 26 października 1982 roku (tekst ujednolicony Dz.U. 1982 Nr 35 poz. 228)

Art. 4§1

„Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności naruszenie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych ma społeczny obowiązek odpowiedniego przeciwdziałania temu, a przede wszystkim

zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkoły, sądu rodzinnego, Policji lub innego właściwego organu ”.

Art. 4 §2

„Każdy, kto dowiedziawszy się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję”.

Art. 4 §3

„Instytucje państwowe i organizacje społeczne, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję oraz przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu”.

Kodeks Postępowania Karnego

- Zgodnie z treścią przepisu **art. 304 § 1** Kodeksu postępowania karnego, obowiązek zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa jest obowiązkiem społecznym każdej osoby.
- Zgodnie z treścią **art. 304 § 2 KPK** instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.
- Zgodnie z art. 63 ust.1 *Karty Nauczyciela*, Nauczyciel – podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych – **korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych na zasadach określonych w Kodeksie karnym** [dalej: k.k.]. Obowiązujące brzmienie powyższego przepisu zostało wprowadzone przepisem art. 2 *Ustawy z 11 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw*, która to zmiana weszła w życie 24 maja 2007 r.

NOWY FILM REŻYSERA „BOGÓW” – ŁUKASZA PALKOWSKIEGO

JAKUB GIERŻAŁ KAMILLA KAMNICKA ANNA PRÓCHNIAK
MATEUSZ KOŚCIUKIEWICZ ARKADIUSZ JAKUBIK ADAM WOROŃCOWICZ
MAGDALENA CIELECKA ARTUR ZWIJEWSKI TOMASZ KOT JANUSZ GAJOS

NAJLEPSZY

„ABSOLUTNY HIT! TEN FILM TO PETARDA!”

– krytyk filmowy, Michał Oleszczyk

Produkcja: Studio Filmowe „Najlepszy” w koprodukcji z...
Dystrybucja: Studio Filmowe „Najlepszy” w koprodukcji z...
Montaż: Michał Oleszczyk
Scenariusz: Michał Oleszczyk
Reżyseria: Łukasz Palkowski
Muzyka: Michał Oleszczyk
Casting: Michał Oleszczyk
Kostiumy: Michał Oleszczyk
Makijaż: Michał Oleszczyk
Włosy: Michał Oleszczyk
Efekty specjalne: Michał Oleszczyk
Montaż dźwięku: Michał Oleszczyk
Montaż obrazu: Michał Oleszczyk
Kierownictwo produkcji: Michał Oleszczyk
Producent wykonawczy: Michał Oleszczyk
Producent: Michał Oleszczyk
Wytwórnia: Studio Filmowe „Najlepszy”

17 LISTOPADA W KINACH

KSIAZKA JUZ
W SPRZEDAZY

**RES
HUMANAE**